

असंताप्यऋजूकं वंशादिपुनर्वकीप्रवत्यतः शत्रुसंताप्यक्षमांकुर्यादिति शंबरस्यैत्यस्य मतं ॥ ३१ ॥ स्वमतमाह नैतदिति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ स्वीयान्वंधून्हृता निवलेकप्रीत्यर्थं शोचेदित्याह
मन्यते कर्षयित्वा तु क्षमासाध्वीति शंबरः ॥ असंतं संतुयद्दारुप्रत्येति प्रकृतिपुनः ॥ ३१ ॥ नैतत्प्रशंसंत्याचार्या न च साधुनिदर्शनं ॥ अक्रोधेनाविनाशेन नियंत
व्याः स्वपुत्रवत् ॥ ३२ ॥ द्वेष्यो भवति भूतानामुग्रो राजायुधिष्ठिर ॥ मृदुमप्यवमन्यते तस्मादुभयमाचरेत् ॥ ३३ ॥ प्रहरिष्यन्प्रियं ब्रूयात्प्रहरन्प्रिभारत ॥ प्रहृत्य
चक्रपायीत शोचन्निवरुदन्निव ॥ ३४ ॥ न मे प्रियं यन्निहताः संग्रामे मामकैर्नरैः ॥ न च कुर्वति मे वाक्यमुच्यमानाः पुनः पुनः ॥ ३५ ॥ अहो जीवितमाकांक्षेन्नेह शो
वधमर्हति ॥ सुदुर्लभाः सुपुरुषाः संग्रामेष्वपलायिनः ॥ ३६ ॥ कृतं ममाप्रियं तेन येनायं निहतो मृधे ॥ इति वाचा वदन्त न्युजयेत रहोगतः ॥ ३७ ॥ हंतूणा माहता
नां च यत्कुर्वुरपराधिनः ॥ क्रोशेद्दाहं प्रगृह्यापि चिकीर्षन् जनसंग्रहं ॥ ३८ ॥ एवं सर्वास्वस्यासुसांत्वपूर्वसमाचरेत् ॥ प्रियो भवति भूतानां धर्मज्ञो वीतभीरुपः ॥
॥ ३९ ॥ विश्वासं चात्र गच्छंति सर्वभूतानि भारत ॥ विश्वस्तः शक्यते भोक्तुं यथाकाममुपस्थितः ॥ ४० ॥ तस्माद्विश्वासयेद्वाजा सर्वभूतान्यमायया ॥ सर्वतः परि
रक्षेच्च यो महीं भोक्तुमिच्छति ॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राज० सेनानीतिकथने द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ४३ ॥ युधिष्ठिर उवाच
कथं मृदौ कथं तीक्ष्णे महापक्षे च पार्थिव ॥ आदौ वर्तेत नृपतिस्तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ बृहस्पते श्वसं
वादमिंद्रस्य च युधिष्ठिर ॥ २ ॥ बृहस्पतिदेवपतिरभिवाद्य कृतांजलिः ॥ उपसंगम्य प्रच्छ वासवः परवीरहा ॥ ३ ॥ इंद्र उवाच अहितेषु कथं ब्रह्मश्रवते यम
तंद्रितः ॥ असमुच्छिद्य चैवैतान्प्रियच्छेयमुपायतः ॥ ४ ॥ सेनयोर्व्यतिषंगेण जयः साधारणो भवेत् ॥ किं कुर्वाणं न मां जह्याज्ज्वलिता श्रीः प्रतापिनी ॥ ५ ॥ ततो
धर्मार्थकामानां कुशलः प्रतिभानवान् ॥ राजधर्मविधानज्ञः प्रत्युवाच पुरंदरं ॥ ६ ॥ बृहस्पतिरुवाच न जातुकलहेनेच्छेन्नियंतु मपकारिणः ॥ बालैरासेवितं
त्येतद्यदमर्षो यदक्षमा ॥ ७ ॥ न शत्रुर्विदतः कार्यो वधमस्याभिकांक्षता ॥ क्रोधं भयं च हर्षं च नियम्य स्वयमात्मनि ॥ ८ ॥ अमित्रमुपसेवेत विश्वस्तव विश्वस
न् ॥ प्रियमेव वदेन्नित्यं नाप्रियं किंचिदाचरेत् ॥ ९ ॥ विरमेच्छुष्कवैरेभ्यः कंठायासां श्ववर्जयेत् ॥ यथा वै तं सिको युक्तो द्विजानां सदृशस्वनः ॥ १० ॥

हंतूणामिति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ विश्वस्तोजनः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इति शांतिपर्वणिराजध० नै० भारतमा० द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ४३ ॥ कथमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ व्यतिषंगेण
मिश्रणेन युद्धेनेत्यर्थः साधारणो नियतः ॥ ५ ॥ प्रत्युवाच गुरुः ॥ ६ ॥ ७ ॥ विदतः सावधानः सार्धश्लोकः ॥ ८ ॥ ९ ॥ कंठायासां श्ववर्जयेत् वितंसः पक्षिबंधनोपायस्तदुपजीवीवैतंसिकः ॥ १० ॥